

بررسی موانع توسعه آموزشی الکترونیکی در نظام آموزشی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

عبدالحسین عگبھی^{*}، عبدالمهدی معرف زاده^{**}، سعید مشتاقی^{***}

چکیده

مقدمه: دانشگاه های علوم پزشکی، علاوه بر ارائه خدمات بهداشتی درمانی به مردم، وظیفه مهم تربیت نیروی انسانی ماهر و متخصص مورد نیاز بخش های مختلف جامعه را بر عهده دارند. این امر ایجاب می کند که آموزش در پزشکی به صورت مداوم تحت بازنگری قرار گرفته و با رفع کاستی ها در ارتقاء آن کوشش شود. مطالعه حاضر با هدف شناسایی موانع توسعه آموزش الکترونیکی در نظام آموزشی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز انجام شد.

روش بررسی: این پژوهش مقطعی از نوع توصیفی بود که به صورت پیمایشی در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۱۳۹۰ انجام شد و جامعه آماری شامل کل اعضای هیأت علمی و کارشناسان آموزش دانشگاه علوم پزشکی می باشد. ابزار گردآوری پرسشنامه محقق ساخته است که روایی آن مورد تأیید متخصصان قرار گرفته و پایایی آن با آلفای کرونباخ ۰/۹۶ مورد تأیید قرار گرفت. جهت آنالیز آماری و تدوین یافته ها از نرم افزار SPSS استفاده شد.

یافته ها: داده های تحقیق نشان داد که موانع توسعه آموزش الکترونیکی به ترتیب اهمیت، موانع تکنولوژی، موانع سازمانی، موانع مدیریتی، موانع فردی، موانع پداگوژیک (مدیریت برنامه ها، ارزیابی، انعطاف پذیری، یادگیرنده محوری و ابزارهای برقراری ارتباط و گفتگو) بود.

نتیجه گیری: عوامل بررسی شده به عنوان موانع توسعه آموزش الکترونیکی برای مؤسسه مذکور جزء موانع مهم و مؤثر می باشند که تلاش سیاستگذاران آموزشی را جهت رفع موانع موجود می طلبد.

کلمات کلیدی: آموزش الکترونیکی، یادگیری الکترونیکی، فن آوری اطلاعات، آموزش از راه دور، آموزش عالی.

* دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته برنامه ریزی آموزشی، دانشگاه آزاد واحد دزفول

** استادیار، گروه برنامه ریزی آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول

*** استادیار، گروه برنامه ریزی آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول

مقدمه

ظهور شبکه های ارتباطی گسترده از قبیل اینترنت، در کنار ابزار و امکانات آموزشی پیشرفته، باعث تحول در روش های آموزشی شده و این امکان را فراهم کرده است تا بتوان طیف وسیعی از جویندگان علم را در نقاط مختلف و از فواصل دور و نزدیک تحت پوشش شبکه آموزشی در آورد تا بدون نیاز به شرکت در کلاس های حضوری، آموزش های علمی و تخصصی را به مرحله اجراء در آورد. این روش آموزشی نوین که از آن به آموزش الکترونیکی مجازی یاد می شود، به عنوان پیشرفته ترین روش آموزشی در دنیای امروز مطرح است و از انواع فن آوری های پیشرفته نظیر شبکه های اینترنتی، بانک های اطلاعاتی، مدیریت دانش و غیره بهره می برد. در این نوع آموزش، محتوای آموزشی از طریق خدمات الکترونیکی ارائه می شود (۱). از آن جایی که طبیعت آموزش عالی ایجاد اطلاعات و مبادله دانش است معقول است که بپذیریم تحولات فناوری اطلاعات، دانشکده ها و دانشگاه ها را متحول خواهد کرد و این مطلب اجتناب ناپذیر به نظر می رسد (۲). دانشگاه هایی که برای آینده برنامه ریزی نمی کنند به شدت از این قافله عقب خواهند افتاد. به نظر می رسد دانشگاه های علوم پزشکی برای توفیق در رقابت با دانشگاه های دیگر جهان، جوابگویی به طیف عظیمی از دانشجویان و همچنین برآورد ساختن نیازهای جدید چاره ای جز پرداختن به آموزش الکترونیک نداشته باشند (۳). دانشگاه های علوم پزشکی، علاوه بر ارائه خدمات بهداشتی درمانی به مردم، وظیفه مهم تربیت نیروی انسانی ماهر و متخصص مورد نیاز بخش های مختلف جامعه را بر عهده دارند. این امر ایجاب می کند که آموزش در پزشکی به صورت مداوم تحت بازنگری قرار گرفته و با رفع کاستی ها در ارتقاء آن کوشش شود (۴). فرایند آموزش در پزشکی تحت تأثیر عوامل و متغیرهای متعددی قرار دارد. دانشجو، استاد، عرصه آموزش، منابع آموزشی، روند رو به رشد تکنولوژی آموزشی و یادگیری و آموزش

الکترونیکی از جمله این عوامل هستند. پاسخ دهی به موقع به تغییرات رو به افزایش در فناوری های نوین و هدایت و مدیریت صحیح برنامه های آموزشی در عصر اطلاعات و ارتباطات می تواند از یک طرف موجبات به روز بودن فراگیران را فراهم کند و از دیگر سو داشتن یک پزشک ماهر به عنوان خروجی نظام آموزش پزشکی، موجبات سلامتی بیشتر جامعه را به دنبال خواهد داشت (۵). فناوری اطلاعات، پارادایم جدیدی است که در هر حوزه ای کاربرد دارد و ضمن ایجاد پارادایم های دیگر سبب تغییر چهره جهان ما شده امکان آموزش متناسب با نیازهای عصر حاضر را فراهم نموده است. به عنوان مثال آموزش مجازی یا الکترونیکی پارادایم جدیدی در حوزه آموزش و یادگیری پدید آورده و امکان یادگیری را در هر زمینه، برای هر فرد، در هر زمان و در هر مکان به صورت مادام العمر فراهم آورده است (۲). بایستی ابعاد مختلف آموزش الکترونیکی و از جمله مشکلات و موانع توسعه آن را به خوبی بشناسیم و به برنامه ریزی بر اساس واقع بینی از مشکلات بپردازیم. بر اساس بررسی پیشینه پژوهش موانع بنیادی آموزش الکترونیکی در ایران شناسایی شده اند که عبارتند از: موانع فرهنگی - اجتماعی، موانع تکنولوژیکی (سخت افزاری و نرم افزاری) موانع قانونی، موانع اقتصادی، پداگوژیکی، موانع راهبردی (۵-۳). مطالعات انجام شده نشان داده که کشورهای مختلف از جمله آمریکا، کانادا، انگلیس، استرالیا و چین در بکارگیری آموزش الکترونیکی در پزشکی پیشگام هستند (۶). بنابراین با این چشم انداز از آموزش الکترونیکی و با وجود موانعی که اکثر صاحب نظران نظام آموزشی، به آن اذعان دارند، درصدد هستیم که موانع موجود در نظام آموزشی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز را شناسایی کرده تا یافته های این تحقیق مورد استفاده سیاستگذاران برنامه ریزان آموزشی در جهت رفع موانع و تدوین راهکارهای صحیح قرار گیرد. لذا هدف این تحقیق بررسی موانع توسعه

آموزش الکترونیکی در نظام آموزشی دانشگاه علوم پزشکی اهواز طبق سوالات پژوهش می باشد.

روش بررسی

روش پژوهش حاضر به لحاظ هدف مقطعی از نوع توصیفی بود و به لحاظ کنترل متغیرها از جمله تحقیقات غیر آزمایشی است که به صورت میدانی در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۱۳۸۹ انجام گرفته است. جامعه آماری در این تحقیق کل اعضای هیأت علمی و کارشناسان آموزش دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز که جمعاً حدود ۵۳۰ نفر هستند را شامل می شد و نمونه گیری به صورت سرشماری بود و پرسشنامه در اختیار کل جامعه آماری قرار گرفت. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه محقق ساخته استفاده شد که گویه های آن بر اساس پایه های نظری و تعاریف مفهومی، تدوین یافته است. این روش با وضعیت و شرایط جمعیت آماری تحقیق مناسب تشخیص داده شد و امکان بررسی تمام متغیرهای مورد نظر را فراهم می آورد. پرسشنامه تهیه شده در این تحقیق جمعاً شامل ۴۹ سؤال می باشد که ۴ سؤال آن مربوط به مشخصات شغلی و علمی پاسخگویان می باشد. که این ۴۵ سؤال مشتمل بر ۵ ملاک اصلی (تکنولوژیکی، فردی، مدیریتی، سازمانی و پداگوژیک) و ملاک پداگوژیک بر ۵ ملاک فرعی تقسیم می شد و ۴ ملاک دیگر هر کدام مشتمل بر ۵ سؤال می باشد. تنظیم سوالات پرسشنامه به گونه ای است که با پرسش درباره مشخصات شغلی و علمی شروع می شود و از مقیاس لیکرت جهت نمره دادن به جوابها استفاده شده است. و همچنین پرسشنامه در اختیار کل جامعه آماری به سه شکل ارسال الکترونیکی، پستی و مراجعه حضوری قرار گرفت که تعداد ۳۲۰ پرسشنامه (۶۰ درصد) از کل پرسشنامه ها تکمیل گردید. روایی آن مورد تایید متخصصان قرار گرفته و پایایی آن با استفاده از آزمون کرونباخ بر روی نمونه ۴۰ نفری محاسبه شد که ضریب پایایی ملاکها به تفکیک، تکنولوژیکی ۰/۹۱، فردی ۰/۸۳،

مدیریتی ۰/۹۴، سازمانی ۰/۹۳ و پداگوژیک ۰/۸۹ و کل پرسشنامه ۰/۹۶ تعیین گردیده شد. روش تجزیه و تحلیل یافته های این پژوهش با در نظر گرفتن فرضیات مطرح شده و اهداف تحقیق صورت گرفته است. لذا به منظور تجزیه و تحلیل فرضیات تحقیق با توجه به سنجش و نوع متغیر از آزمونهای مربوط به هر کدام استفاده شده است. پس از جمع آوری پرسشنامه ها داده ها در دو بخش آمار توصیفی و استنباطی با استفاده از نرم افزار SPSS نگارش ۱۹ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها

تعداد افراد جامعه آماری که در این پژوهش شرکت داشته اند شامل ۳۲۰ نفر بودند که پرسشنامه رو تکمیل نموده اند که از نظر شغلی ۲۷۲ نفر هیأت علمی (۸۵ درصد) و ۴۸ نفر کارشناس (۱۵ درصد) را تشکیل می دهند و از نظر جنسیت، ۱۸۲ نفر (۵۶/۸۷۷ درصد) مرد و ۱۳۸ نفر (۴۳/۱۲ درصد) زن بودند و از نظر مدرک تحصیلی تعداد ۱۴۹ نفر (۴۶/۳ درصد) دارای مدرک دکتری تخصصی و ۱۴۷ نفر (۴۵/۹ درصد) دارای مدرک کارشناسی ارشد و ۲۴ نفر (۷/۵ درصد) دارای مدرک کارشناسی بودند.

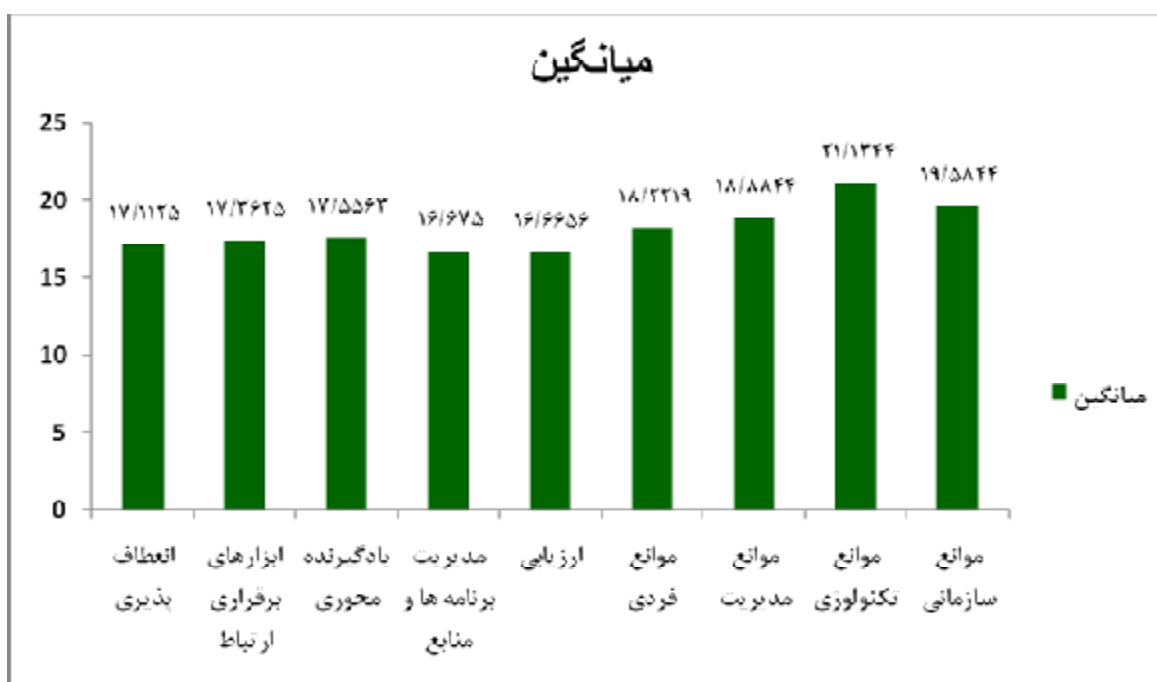
با توجه به جدول شماره ۱ تعداد ۸۹/۴ درصد از پاسخگویان موانع تکنولوژی، و تعداد ۷۸/۴ درصد از پاسخگویان موانع فردی، و تعداد ۷۴/۸ درصد از پاسخگویان موانع مدیریتی، و تعداد ۸۲/۸ درصد از پاسخگویان موانع سازمانی و تعداد ۷۸/۴ درصد از پاسخگویان موانع پداگوژیک را جزء موانع توسعه آموزش الکترونیکی در نظام آموزشی دانشگاه ارزیابی نموده اند.

با توجه به نمودار شماره ۲ میانگین نمرات ملاکهای تحقیق، انعطاف پذیری ۱۷/۱۱، ابزارهای برقراری ارتباط ۱۷/۳۶، یادگیرنده محوری ۱۷/۵۵، مدیریت برنامه ها و منابع ۱۶/۶۷، موانع فردی ۱۸/۲۲، موانع مدیریتی ۱۸/۸۸،

موانع تکنولوژیکی ۲۱/۱۳، و موانع سازمانی ۱۹/۵۸ می- باشند.

جدول ۱: میزان فراوانی و درصد پاسخگویان از تمام موانع

	موانع توسعه	فراوانی	درصد
۱	تکنولوژیکی	۲۸۶	۸۹/۴
۲	فردی	۲۵۱	۷۸/۴
۳	مدیریتی	۲۳۹	۷۴/۷
۴	سازمانی	۲۶۵	۸۲/۸
۵	پداگوژیک	۲۵۱	۷۸/۴

نمودار ۲: مقایسه میانگین نمرات کل ملاکهای تحقیق

بحث و نتیجه گیری

تکامل روش آموزش الکترونیکی نیازمند پشتیبانی فناوری اطلاعات و سیاستگذاریهای مناسب موسسات می باشد. فناوری اطلاعات ظرفیتی بالقوه وسیعی برای بهبود کیفیت در آموزش پزشکی و تخصصی فراهم می کند (۲). با توجه به یافته های این پژوهش موانع تکنولوژی به عنوان مهمترین مانع برای توسعه آموزش الکترونیکی دانشگاه نمود پیدا می کند و با تحقیق مقامی (۱۰) که خسته کننده بودن استفاده از وسایل و تجهیزات آموزشی، نداشتن زمان

کافی، عدم آشنایی با ابزارهای آموزشی به عنوان موانع توسعه آموزش الکترونیکی ذکر کرده است هماهنگی دارد و همچنین در تحقیق موسوی (۱۱) هفت مانع شامل نبودن تناسب میان روش و محتوا، نبود دسترسی مهارتی، نگرشی، فرهنگی و اعتباری تشویقی، زیر ساختی و موانع مرتبط با تلفیق آموزش الکترونیکی به آموزش سنتی ذکر شده است که با نتایج این تحقیق همسو است. در تحقیق عصاره وحسینی بیدخت (۱۲) فراگیران، آموزگاران، برنامه

اجتماعی - حقوقی و قانونی و موانع پداگوژیک، موانع راهبردی و موانع فنی و تکنولوژیکی در عدم توسعه آموزش الکترونیکی به عنوان عوامل تأثیر گذار ذکر می شوند و با نتایج تحقیق میگلینو واکر (۱۵) که مهمترین موانع برای معلمان در پیاده سازی آموزش از راه دور، منابع مالی، زمان، دانش، فردی و سازمانی را اعلام نموده است و همچنین با تحقیق گالاتی (۱۸) و اندروال (۱۷) آنستد (۱۳) همسو بوده است و با تحقیق لیان سونگ (۱۴) که عوامل تکنولوژیکی را به عنوان عامل اصلی بیان می دارد همسو نمی باشد. لذا گام موثر جهت توسعه آموزش الکترونیکی تقویت عوامل مهارتی و انگیزشی در فراگیران و اساتید و ایجاد اطمینان در مدارک ارائه شده است.

براساس نتایج حاصل از این پژوهش موانع آموزش الکترونیکی دانشگاه علوم پزشکی اهواز به ترتیب اهمیت، موانع تکنولوژیکی، موانع سازمانی، موانع مدیریتی، موانع فردی و موانع پداگوژیک هستند و منابع مدیریت برنامه ها و منابع از موانع پداگوژیک کمترین و موانع تکنولوژی بالاترین تأثیر را به عنوان موانع توسعه آموزش الکترونیکی دارا هستند و جهت رفع همه موانع موجود و راه اندازی سیستم آموزش الکترونیک نیاز به فعالیت جمعی همه دست اندرکاران نظام آموزشی دانشگاه و وزارت مربوطه است.

پیشنهادهات

حمایت از زیر ساخت ها از جمله مرکز توسعه ICT، ایجاد مدیریت مؤثر در سازمان، برگزاری دوره های مشترک با دانشگاه های معتبر جهان، برای اساتید و فراگیران دوره های توجیهی و آموزشی در زمینه دانشگاه مجازی ترتیب داده شود. نسبت به تعیین نهادی مسؤول و پیگیر در این زمینه اقدام شود. با ترتیب دادن جلسات آموزشی و توجیهی برای تصمیم گیرندگان دولتی و آشنا سازی آنان با اهمیت دانشگاه مجازی و مزایای آن، تلاش شود که حمایت مالی و معنوی دولت را جذب گردد. با

درسی و نهاد آموزشی به عنوان موانع ذکر شده اند که از نظر مانع تکنولوژیکی با نتایج تحقیق حاضر همسو نبودند و درگاهی (۷) در تحقیق خود عنوان نموده است برای پیاده سازی آموزش الکترونیکی در حوزه علوم پزشکی به یکسری زیر ساختها و استانداردها و مهارتهایی نیاز است که با نتایج این تحقیق هماهنگی دارد. همچنین لیان سونگ (۱۴) عامل اصلی عدم توسعه را عامل زیرساختی بیان می نماید. در این پژوهش مشخص شد تقویت و توسعه زیر ساختهای مخابراتی در دانشگاه و فراهم نمودن زمینه دسترسی به شبکه های اطلاعاتی یکی از گامهای مهم در توسعه آموزش الکترونیکی است. موانع سازمانی و مدیریتی در این تحقیق به عنوان موانع موثر تشخیص داده شده اند که با تحقیق عبدالهی و همکاران (۸) که بازدارنده های شخصی، بازدارنده های نگرشی و بازدارنده های زمینه ای (مرتبط با عدم ارائه مهارتهای فنی و سازمانی لازم از سوی موسسه برگزار کننده دوره ها به اساتید) را به عنوان موانع ذکر کرده است همسو بود؛ همچنین با نتایج تحقیق میگلینو واکر (۱۵) و نایاکارا و ویدیت (۱۶) که موانع سازمانی، سیستمی و فردی را به عنوان موانع توسعه آموزش الکترونیکی ذکر نموده اند هماهنگی داشت و با تحقیق وندروال (۱۷) هماهنگی داشت و با تحقیق امامی (۲) که بیان نموده آموزش الکترونیکی اجراء شده و مانع سازمانی وجود ندارد همسو نمی باشد. لذا تقویت بخش مدیریتی، به کارگیری مدیریت کارآمد، متخصص و با تجربه در دانشگاه یکی از گامهای مهم در توسعه آموزش الکترونیکی است. موانع فردی و پداگوژیک در این تحقیق از لحاظ اهمیت در ردیف آخر قرار گرفته اند. در نتایج تحقیق فرج الهی و ظریف صانعی (۹) عوامل افزایش شمار دانشجو، تغییر جمعیت دانشجویی، نیازهای آموزشی متنوع و جدید به عنوان موانع توسعه ذکر شده اند و در تحقیق عصاره و حسینی بیدخت (۱۲) که عامل فراگیران، آموزگاران، برنامه درسی و نهاد آموزشی جزء موانع می باشند و در تحقیق حسینی لرکانی و همکاران (۵) که موانع فرهنگی و

دانشجویان دانشگاه های دیگر از جمله دانشگاه های کوچک کمک کرد تا با ارتقاء سطح کیفی آموزش فرهنگ ترویج یادگیری الکترونیکی را تجربه کنند.

توجه به توان بالای دانشگاه های علوم پزشکی کشور در زمینه علوم پایه بسته های آموزشی به صورت آنلاین در اختیار دانشجویان قرار گیرد. همچنین در بسیاری از دروس پزشکی می توان با ایجاد کلاس های مجازی به

منابع

- 1-Jokar A, Khase A. [Informational Resources as a Supporting Systems in Electronic Education: Electronic. 2006.
- 2-Emami H, Aghdasi M, Asoosheh A. Electronic learning in medical education. journal of research in medicine of Shahid Beheshti University. 2009; 33(2): 102-11. (In Persian)
- 3-Salim Abadi S. An investigation of obstacles against development of electronic training in Iran and presenting some strategies to remove them [MA thesis of information technology management]. Tehran: Tehran University; 2006. (In Persian)
- 4-Razzaghi S. The investigation of factors influencing the development of virtual university in Iran and determining their strategic situation [MA thesis of information technology management]. Tehran: Tehran University; 2006. (In Persian)
- 5-Hosseini Largani M, Mirarab Razi R, Rezaei S. Investigation of obstacles against electronic education in Iranian educational system, dual quarterly journal of management and planning in educational systems. 2008; 1: 7-59. (In Persian)
- 6-Sharpe R, Benfield G, Roberts G, Francis R. The undergraduate experience of blended e-learning: a review of UK literature and practice. Higher Education Academy. 2006. Available from: [www.heacademy.ac.uk / 4884.htm](http://www.heacademy.ac.uk/4884.htm).
- 7-Dargahi, H, Ghazi Saeedi M, Ghasemi M. The stage of electronic education in medical science universities. Journal of faculty of Allied Medical Science of Tehran University. 2007; 1 (2): 20-9. (In Persian)
- 8-Abdollahi, SM, Zamani B, Ebrahim zadeh I, Zare H, Zandi B. Presenting a conceptual model to investigate the main factors of concern and deterrents of contribution of university professors in virtual training of forth international congress of electronic training, Iran. Tehran: 2009. (In Persian)
- 9-Farajollahi M, Zarif Sanaye'ei N. Training based on information technology and communication in higher education, forth international congress of electronic training, Iran. Tehran: 2009.(In Persian)
- 10-Maghani H. An investigation of obstacles against utilizing educational technology in academic teaching from the viewpoint of faculty members of Shahid Chaman University of Ahvaz. Research in educational systems. 2011. (In Persian)
- 11-Moosavi M, Mohammadzadeh Noorabadi M, Pezashki Raad G. Diagnosis and analysis of deterrent obstacles against applying and developing electronic learning in Payam e Noor Univesity. planning and research quarterly in highe education. 2011; 59: 137-54. (In Persian)
- 12-Assareh A, Hosseini Bidokht M. Barriers to e-teaching and e-learning. Procedia computer science.2011; 3:691-5.
- 13-Anstead TK, Ginzburg KM, Belloli R. Using Technology to Further the Dine College Mission. Michigan: University of Meichigan Business School; 2004.
- 14-Liyan S, Emise S, Janette RS, Hill MH. Improving online learning; student perceptions of useful and challenging characteristics. Internet and Higher Education. 2004;7:59-70.
- 15-Miglino O, Walker R. Teaching to teach with technology: a project to encourage take – up of advanced technology in education. Procedia Social and Behavioral Sciences. 2010;2: 2492-6.
- 16-Nanayakkara C, Whiddett D. A Model of User Acceptance of E-Learning Technologies: A Case Study of a Polytechnic in New zeland. Information systems technology and its applications. 2005; 180-9.
- 17-Vonderwell S. An examination of asynchronous communication experiences and perspectives of students in an online course: A case study. Internet and higher education. 2003;6:77-90.
- 18-Gulati S. Technology- enhanced learning in developing nations: A review. International Revieww of Research in Open and Distance learning. 2008; 9(1):1-16.

Investigating the barriers to the development of e-learning in the education system of Ahvaz Jundi Shapour University of Medical Sciences

Abdolhossein Ogbehi*, Abdolmehdi Mo'arref Zadeh **, Saeed Moshtaghi ***

Abstract

Introduction: In addition to providing people with health care, medical science universities play a critical role in training skilled human forces required for different parts of the society. This calls for a constant review of medical staff and an attempt to eliminate the shortages. The aim of this study was to identify the barriers of electronic education development in the educational system of Ahvaz Jundi Shapour University of Medical Sciences (AJUMS).

Methods: This research was a descriptive field study conducted in year 2010-2011. The population involved the whole faculty members of AJUMS. The researchers prepared a questionnaire with a reliability of 96 % which was obtained through Cronbach's α , and its validity was confirmed by specialists in the field. As for the calculation of the results and ranking the barriers, Chi square test was employed. Data analysis was done by means of SPSS version 16.

Results: The findings of this research showed that the barriers, based on importance, include: Technological, Organizational, Managerial, Individual, and Pedagogic (evaluation, learner-centeredness, communication tools, flexibility, and the management of programs and resources).

Conclusion: The studied factors were found to be among those which have influence on the development of e-learning in that institution; educational politicians' efforts are required to remove the current obstacles.

Keywords: e-learning, IT, distance learning, higher education.

* MSc, Dezfoul, Department of Educational Planning, Dezfoul Islamic Azad University, Khuzestan, Iran (Corresponding Author)

** Assistant Professor, Department of Educational Planning, Dezfoul, Islamic Azad University, Khuzestan, Iran

*** Assistant Professor, Department of Educational Planning, Dezfoul, Islamic Azad University, Khuzestan, Iran